

Güneş Ülkesine Can Katarları

— prens · 28 Haziran 2013

Yanarken özümün kan çiçekleri
Avuçlar dolusu karanfil içtim
Kara çığıllıklarda kin böcekleri
Gözlerim çırasız ağıtlar biçtim
Asıma nazlandı şiirler bensiz
Hasrete sızlandı bağlama tensiz

Böyle kavuşur mu insanlık dile
Semaha durmuştu edibe gülü
Öfkeden bıçaklar işlerken hile
Nefessiz muratsız uçmaktı çölü
Gidiyor muhlisin kışı damarı
Kötülük üstüne halkın şamarı

Ateşin içinde can veren kızlar
Uçuşur özgürlük taş kanadında
Azrail can almaz yüreği sızlar
Cehalet helvası din kazanında
Hasrete sulandı hanın yolları
Handan duvaklandı açın kolları

Böyle boynu bükük gidilmez hara
Yürekte yangınlar kül olur beter
Vicdanlar saramaz metalik para
Sızılarken ayrılık çöl alır biter
Erdal son sigara ciğerde yakar
Behçet soluğunu duvara çakar

Unutsak canlara ihanet dolar
Madımak kanıyor dumanı tütmez
Kurutsak acıyı vicdanlar solar
Temmuzda buzlanır kuğular ötmez
Muhibe çiçekli dallı fıstanı
Ateşler içinde kaldı destanı